

mark, idet det dog herved forudsættes, at der ved Meddelelsen af Indfødsret paa Island vil blive krævet lignende Betingelser som i Danmark.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 3 Nr. 7 om, at der ved indtrædende Ledighed i Højesteret skal drages Omsorg for Beskikkelsen af et Medlem, som er særlig kyndig i islandsk Ret og kendt med islandske Forhold, da er den indsat efter Ønske fra dansk Side i Haab om, at den ny Bestemmelse i første Punktum om Oprettelsen af en øverste Domstol for islandske Sager paa Island, som man fra dansk Side kun med megen Betænkelighed er gaaet med til, ikke i en nær Fremtid skal blive realiseret, men den gælder naturligvis, jvfr. „imidlertid“, ogsaa kun, saalænge dette ikke sker.*)

ad § 4.

Naar det her hedder, at andre Anliggender, som ere af fælles Betydning for Danmark og Island, deriblandt Post- og Telegrafforbindelsen mellem Landene, „ordnes“ o. s. v., er det dermed naturligvis ikke Hensigten at ændre den nu trufne Ordning angaaende Post- og Telegrafforbindelsen.

ad § 5.

Bestemmelsen i Paragraffens første Stykke om, at Danske og Islændere paa Island og Islændere og Danske i Danmark i alle Henseender skulle nyde lige Ret under lige Vilkaar, er der i Kommissionen bleven tillagt saa megen Betydning, at man har ønsket at gøre den til et fast og uforanderligt Vilkaar for Forbindelsen mellem Landene.

Det har fra dansk Side været udtalt som et Ønske sammen med Bestemmelsen om Opretholdelsen af den de islandske Studerende tillagte fortrinnsvis Adgang til Beneficier ved Københavns Universitet at faa optaget i Loven, at der ved Universitetet bliver at oprette en Lærerpost i islandsk Ret. Fra Islands Side haves der intet at indvende imod en saadan Lærerposts Oprettelse, men man har af formelle Grunde ikke fundet det rigtigt, at nogen Bestemmelse herom optages i denne Lov, da den danske Lovgivningsmagt altid selv har fuld Frihed i saa Henseende, og Ønsket om Bestemmelsens Optagelse i Loven frafaldtes derfor fra dansk Side.

ad § 6.

I denne Paragraf forudsættes, at Island har Adgang til at udøve Medraadighed over de Anliggender, som ere fælles, for saa vidt der om Fremgangsmaaden herved opnaas Enighed ved en saa vel af Rigsdagen som af Altinget vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov. Indtil dette sker, er Raadigheden over disse Anliggender ogsaa paa Islands Vegne udelukkende hos de danske Myndigheder, medens Island udøver udelukkende Raadighed over alle sine øvrige Anliggender, deriblandt Sagernes Foredragelse for Kongen samt de islandske Ministres Udnævnelsesmaade.

ad § 7.

Med Hensyn til Afviklingen af det finansielle Mellemværende mellem Danmark og Island har man fra dansk Side ment, for at bringe dette gamle Stridsspørgsmaal ud af Verden — men uden at anerkende noget Retskrav fra islandsk Side i saa Henseende — at kunne gaa ind paa at udbetale én Gang for alle en Sum, svarende til Kapitaliseringen efter 4 Procents Rente af det Beløb paa 60,000 Kr. aarligt, som Danmark i Henhold til Loven af 2. Januar 1871 § 5 havde givet Island Løfte om at udbetale og siden aarligt har udbetalt Island. Fra islandsk Side har man under Forbehold af Islands retmæssige Krav til Ydelsen efter Omstændighederne ment at kunne gaa ind paa dette som endelig Afgørelse af det gamle Mellemværende.

*) Et af Kommissionens Medlemmer, *P. Knudsen*, har udtalt Ønsket om i § 3 under Punkt 4 at anvende Betegnelsen „Statsborgernes Fiskerrettigheder“ i Stedet for det benyttede Udtryk, men har sluttet sig til den foreliggende Affattelse, da det nævnte Ønske ikke vandt Tilslutning.